

#bodidirekten

@direktni: Adam, Aljoša, Andrej, Damir, Daniel, Erika, Franz, Gabriel, Giada, Ines, Jakob, Johanna, Julijan, Martin, Nicolò, Sanja, Svetlana in Veronica

petek, 12. novembra 2021 | št. 8 | leto IV

mladi@primorski.eu

Iz Gorice v Milan, da bi postala manekenka

Ko je prvič stopala po modnih brveh v Milanu, so se ji končno uresničile otroške sanje. Maria Vittoria (Marvi) Nanut je 20-letna Goričanka, ki se od letos preizkuša v vlogi manekenke. Do prvostopenjske srednje šole je obiskovala slovenske zavode v Gorici, nato pa se je šolala na naravoslovnem liceju Duca degli Abruzzi. Trenutno živi v Milanu, kjer študira na smeri za komunikologijo Katoliške univerze Srca Jezusovega (Università Cattolica del Sacro Cuore) in je tudi manekenka pri modni agenciji Elite Model World.

Kdaj si prvič stopila v stik s svetom mode?

Moda je od nekdaj prisotna v mojem življenju. Že kot otrok sem se s prijateljicami rada oblačila in posnemala manekenke iz televizijskih oddaj. Da sem stopila v ta svet, pa je zasluga moje sestre, ki je začela pisati blog o modi in odprla agencijo za piar Gourmode in me je večkrat uporabila kot model za fotografije v svojih člankih.

Kako te je našla agencija, v kateri delaš zdaj?

Septembra lani sem se odločila, da pošljem nekaj svojih fotografij na različne modne agencije. Dve sta me kontaktirali, med temi je bila tudi Elite Model World iz Milana, ki ima stike z drugimi agencijami po svetu. Takrat so se mi uresničile otroške sanje. Imela pa sem tudi srečo, saj te agencije ponavadi izberejo kandidate na modnih tekmovanjih, mene pa so poklicali samo na podlagi fotografij.

Katera je bila tvoja prva delovna izkušnja v svetu mode?

Letošnja oglaševalska kampanja za znamko Genny, s katero so promovirali sezono pomlad/poletje. V njej sem sodelovala s svojo sestro.

Katera je bila tvoja prva modna revija?

Na modni reviji sem prvič nastopila letos na tednu mode v Milanu. Sodelovala sem na reviji Reflection show modne šole Marangoni iz Milana: najboljši študentje modnega obli-

kovanja so lahko v palači Serbelloni pokazali svoja dela. Bila je enkratna izkušnja, saj sem bila tudi prva manekenka, ki je stopila na oder.

Kakšen je občutek, ko se sprehodiš pred publiko?

Občutek je seveda enkraten, treba pa se je zavedati, da publika ne gleda tebe, ampak oblačila, ki jih nosiš. Zato imaš to veliko odgovornost, da razumeš namen oblikovalca in kaj od tebe zahteva. Vsak izmed nas ima drugačno držo, zato nas tudi angažirajo na podlagi potreb. Sčasoma spoznavam, kaj zahtevajo različne modne hiše, pri tem pa mi pomagajo tudi managerji v agenciji.

S katerimi modnimi hišami si že sodelovala?

Zaenkrat je bilo to edino sodelovanje. Ko stopiš v agencijo, te začnejo komaj pripravljati za delo v prihodnosti. Biti manekenka je enako kot biti športnik: nihče ne začne v A ligi, ampak rasteš sčasoma, sedi na klopi in opazuješ taktike in strategije, ki jih uporabljajo tudi drugi. Trenutno vadim na avdicijah in »fototestih« oz. z brezplačnim poziranjem za bolj ali manj znane fotografe, ki želijo izboljšati svojo tehniko.

Kako poteka priprava na modno revijo?

Nekaj tednov pred modno revijo naredijo avdicijo, na kateri izberejo manekenke, ki so najbolj primerne za njihova oblačila. Po avdiciji sledi »fitting« oz. pomerjanje oblačil, pri katerem se marsikdaj zgodi, da kdo izpade, saj bi bilo treba obleko preveč prilagoditi postavi manekenke. Na dan defileja te samo še naličijo in sledi generalna z glasbo.

Po kom se rada zgleduješ?

Moja vzornica je Vittoria Ceretti. Tudi ona sodeluje z našo agencijo in se zna zelo dobro izražati z obrazno mimiko, kar bi želela osvojiti tudi sama.

Kateri so tvoji načrti za prihodnost?

Zaenkrat skušam nabrati čim več izkušenj v svetu mode, saj bi želela ostati in delati v njem tudi v prihodnje in ne samo v vlogi manekenke. Največja ambicija je seveda ta, da postanem profesionalna manekenka in vsaj enkrat nastopim za bolj poznane modne hiše.

- **fedez.real:** Prosečani volte zame
- **ferragni.real:** Tudi vi Kontovelci!
- **mancini_roberto:** NK Kras scouting za svetovno prvenstvo
- **san_lazzaro:** vstal sem, a na Siciliji
- **etna:** ja, sem se zavedela
- **fedry:** očo muli, ker mogoče ob koncu meseca bomo v rumeni coni
- **morenik_666:** ma ja dej molči: js gialliram že celo leto
- **gov.si:** rumena? magari!
- **cecco_angio:** ah, če, če ne bi bilo kretenov na Unità, bi ...
- **prešeren:** ... mi mirno plavala bi moja barka
- **licej.pressheren.it:** in mi ki smo v Eduscopiu? So pozabili na nas
- **ad_formandum:** Ah, mene so pozabili še Tržačani

Kaj vemo o sladkorni bolezni?

Mednarodni dan sladkorne bolezni je 14. novembra. Cilj obeleževanja tega dne je ozaveščanje: dobra informiranost dovoljuje učinkovitejšo preventivo in takojšnjo diagnozo. Ob tej priložnosti smo sledilcem na Instagramu postavili nekaj vprašanj v zvezi z diabetesom. Najprej smo vas vprašali, ali so diabetiki alergični na sladkor. Velika večina je odgovorila pravilno: seveda ne! Zaradi sladkorne bolezni je v telesu onemogočena pravilna presnova sladkorjev, zato se njihova raven veča in se ti kopičijo. Nevarnost je prav v tem: previsoka stopnja glikemije (sladkorja v krvi) je izredno nevarna za vse organe, živčevje in krvni pretok. Diabetiki

lahko torej zaužijejo sladkor, a morajo paziti, da se ta pravilno presnovi. Drugo vprašanje je zadevalo inzulin: Je to pravo zdravilo? 57 % anketirancev je izbralo pravi odgovor, vendar tudi preostali niso povsem zgrešili. Inzulin je naravno prisoten hormon v telesu. Služi pri prebavi sladkorja, saj ga spreminja v energijo. Pri diabetikih raven tega hormona upade ali ga telo napačno uporablja. Potrebno je torej vbrizgavanje sintetičnega inzulina, ki je povsem enak naravnemu. Inzulin torej ni pravo zdravilo, saj bolezni ne zdravi, pač pa omili njene posledice. Žal do zdaj ne poznamo zdravil, ki bi povsem ozdravila diabetike. Nekaj manj kot tretjina anketirancev ni prav odgovorila na tretji odgovor: med simptome ne prištevamo bolečih udov in grla! Najpogostejši so izjemna žeja, lakota in pogosto uriniranje. Ob tem so lahko prisotni tudi hujšanje, pomanjkanje energije in motnje vida. Večkrat so ti simptomi lahko blagi ali jih po pomoti povežemo s čim drugim, kar je zelo nevarno. Prej, ko identificiramo bolezen, manj trajnih po-

sledic bomo imeli. Na zadnje vprašanje, ali ljudje še vedno umirajo zaradi sladkorne bolezni, je približno polovica odgovorila pravilno. Sladkorna bolezen je smrtno nevarna, če zanjo ne skrbimo. Pri nas imamo srečo, da so vsi pripomočki za njeno zdravljenje brezplačni, v drugih državah pa ni vedno tako. Kdor si ne more privoščiti zdravljenja, bo v nekaj letih razvil hude posledice: slepota, nekroza udov, okvara živčevja in ledvic, kap, smrt. Pomembno je poudariti, da se sladkorna bolezen ne pojavi, ker si včeraj na zabavi pojedel preveč torte. Tip 1, najpogostejši pri mladih, je popolnoma neodvisen od prehrane ali drugih zunanjih dejavnikov. Na tip 2 pa lahko vplivajo debelost, neuravnovešena prehrana, starost in sedeči način življenja. Sladkorna bolezen postaja sčasoma vse pogostejša. Preventiva igra zelo pomembno vlogo: ključno je ohranjanje zdravega življenjskega sloga z zdravo prehrano in športno dejavnostjo ter opravljanje periodičnih kontrol zdravstvenega stanja.